

Kje ti je tekla zibel?

Na Materinski dan 1926.

Kje ti je tekla zibel, kje ste vi doma? Ali gostujete v gruntarjevi bajti, ali ste v belem gradiču gospoda? Ali prebivaš v zatišju gorá, ali na Podravju, na zelenem? Piskaš v Beli Krajini ovčicam mehkorumim ali na meji živiš, kjer solnce zvečer k ljubljnim bratom zatone... Kjerkoli si doma, moj dragi, jaz vem: pri vas je zmeraj solnce, je nočindan nad vašo hišo tih, komaj sluten blagoslov.

Tvoja dobra mati je vaše domačije solnce, je blagoslov od Boga nad vašimi temeni.

O žalosti in veselju njenih dni in, oj, njenih noči naj ti govorim? Pesem najmilejša, še nikdar nikoli slišana, bo prazna govorica, in če bi si trgal meso do srca, bi še razložiti ne vedel: med njo in teboj je tajna toli sladka in toli sveta, da zanjo ni človeške besede.

Materino poslanstvo doumeti, ti bo pozno dano. Morebiti bodo takrat že davno posušene solzé, izjokane na njen grob. Njeno ljubezen in njeno vdanost pa zdaj plačuj z ljubeznijo, vračaj z vdanostjo, zakaj drugega plačila na svetu ni. Ljubi, dokler ne bo prepozno! Če ljubiš resnično, ji ne boš rasel v sramoto in tegobo. Namestnica je Onega, po čigar volji si, in bo zate dajala trd račun. Ne daj, da ji bo težka ta služba še težja!

Bodi zanjo nežen, bodi zanjo močan, bodi zanjo veren!

Bodi zanjo zvest!

V metežu življenja pa nanjo pomisli, da boš veder in čil vzravnal tilnik, dvignil glavo. In kadar ne boš na čistem s svojo potjo, pokličí, te prosim, njen spomin... Še od one strani bo čula, še z nebes skrbela.

Materam za spomin smo si izbrali ta dan. In jim ga posvetimo še za naprej, ker potreba je, da vsaj enkrat v letu gremo vase in pomislimo nanje: na vrste žená, ki so bile matere Prešerna in Cankarja in Slomšeka in Kreka in drugih gradnikov naše hiše, in hkrati in prav tako na vrste žená, ki so bile nepozabne matere množicam nepoznanih...

Naših mater veselo oznanilo se razodevaj ta dan povesod, kjer zvonovi po slovensko pojo!

Anton Žužek.

